

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ПОЛЕТЪТ НА ГЪЛЪБИЦАТА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Полетът на Гълъбицата.....	3
1. Цветята, които се явяват по земята	11
2. Видението с птичето пеене и гласът на гургулицата.....	18
3. Видението с пукнатините на Скалата	26
4. Скришните места на стръмнините.....	35

ПОЛЕТЪТ НА ГЪЛЪБИЦАТА

Скъпи мой братко! Верни ми приятелю!

Моето сърце е твърде много развълнувано от прекрасните думи, с които Господ Исус напълни духа ми. Думи, с които Той иска да подготви верните Си чеда. Думи, като съвършена изява на Божието Сърце. Словото на тази книга е като естествено продължение на предишната - за Гласът на Възлюбения. Аз ще се радвам, ако си бил вдъхновен и докоснат от нейното съдържание. Защото тук духовният поглед отново ще потърси пророческия прицел от Соломоновата "Песен на песните". Но преди да отидем там, искам да знаеш, че Господ Исус не просто ми подари благоволения Си за написването на това продължение. Нещо повече - Той помаза очите ми с Небесния Си колурий, за да видя колко страшно и ужасно е днес състоянието на много църкви и вярващи. В миг, когато Гласът на Възлюбения кънти в Небесните места и очите на Господ виждат Църквата като бяла и Съвършена Гълъбичка, на много места са започнали да се подвизават други птици, носещи друг дух и олицетворение. Защото са се появили кукумявки и щрауси, гарвани и ястреби, чиято единствена задача е да увеличават духовната разруха и падение сред вярващите. И ако кукумявките спят през деня, а се подвизават през нощта, то помисли какво друго да са църквите, в които поривът към Небесното е разменен със страсти по земното? Какво става в онези събрания, където я няма Светлината на Святия Дух, но е пълно с извратени проповедници, които проповядват за този свят, а не за бъдещия? Такива проповедници не са ли измамили собствените си сърца, понеже се смятат за летящи, без да виждат колко закърнели са крилата им?

Да, те могат с часове да си четат препратките под библиите и през пет минути да викат "Алелуя", а четири-пет набожни сестри от втория ред в залата да им пригласят с "Амин", но от това никой няма да литне в небесните места.

Какво още да кажа за другите птици? Нима никой не иска да види гарваните и ястребите? Не са ли това онези, които кръжат в поднебесните места и наблюдават с остър поглед къде могат да плякосват и грабят? Не са ли това лидерите на църковни пирамиди, наричани "съюзи" и "обединения"

които винаги се нуждаят от нови и нови църкви в основата, за да бъде осигурено благоденствието и печалбата на върха?

Колко повече, когато единството на подобни пирамиди се циментира с човешки учения, наричани "устави", тъй че никой да не може да избяга... Това е страшно, братко мой! Толкова страшно, че човек непременно трябва да отърси цялата мърсотия и поквара, която полепва по сърцето от подобни места. Понеже тези места не свидетелстват за бъдещия свят, но за сегашния.

И ако църквите са минали на човешки устави, то не са ли лидерите им вдъхновени от всяка светска партия? Понеже именно партиите се основават на устави, с които задържат и контролират членовете си. Такива църкви-партии не могат да бъдат Господни гълъбици, понеже имат човешки решетки. А Онзи Свят Дух, Който слезе на рамената на Исус, приел телесен образ на гълъб, не бе затворен в кафез, за да Го показват на хората...

Разбираш ли тогава, че на Църквата е нужен полет?

Казвам "полет" и ще те моля да запомниш тази дума. Защото една птица е небесна, когато лети в Небето. А да летиш в Небето ще рече да скъсаш всичките си земни връзки, за да преодолееш гравитацията на плътта, греха и суетата. Едва тогава можеш да употребиш крилата си.

Но какво правят днес мнозината?

Те размахват крилата си, но не летят. А онези, които ги гледат и им се възхищават, дори и не разбират, че има много птици, но не всички летят. И даже някои да летят (като гарваните и ястребите) пак никога не стигат до небесните места, а само до поднебесните места на Вавилон. Ето по тази причина днес има тотално нашествие на кукумявки и щрауси. А вярващите са заприличали на кокошки, които кълват, каквото им се подхвърли. Без да разбират, че църковният предприемач храни кокошките, само за да върти бизнес с яйца и перушина. И ако яйцата отиват, за да нахранят дебелите кореми по върховете на пирамидата, то с перушина се пълнят възглавнички, създадени за удобния лов на Вавилонските лъжепророци и чародейки. Именно такива ще ги застигне Божият Гняв, който отдавна е казал за тях:

"И ти, сине човешки, насочи лицето си и против дъщерите на людете си, които пророкуват от своето си сърце; и пророкувай против тях, като речеш: Така казва Господ Йеова: Горко на жените,

които пришиват възглавнички на всеки лакът, и правят покривала за главите на лица от всякакъв ръст, за да ловят души! Ще ловите ли душите на хората Ми, и ще пазите ли души живи за себе си? Като лъжете хората Ми, които слушат лъжи, ще Ме оскверните ли между хората Ми за шепи ечемик и късчета хляб, та да убивате души, които не трябваше да умрат, и да опазите живи души, които не трябваше да живеят? Затова, така казва Господ Йеова: Ето, Аз съм против възглавничките ви, с които ловите души като птици; ще ги отдера от мишниците ви, и ще оставя да избягат душите, душите, които вие ловите като птици. Ще раздера и покривалата ви, и ще избавя хората Си от ръката ви, та няма вече да бъдат в ръката ви за лов; и ще познаете, че Аз съм Господ. Защото с лъжите оскърбихте сърцето на праведния, когото Аз не оскърбих; и укрепихте ръцете на злодееца за да се не върне от нечестивия си път, та да се спаси животът му..."¹

Толкова за различните птици, осквернили Храма Господен.

Сега искам да разкрия пред сърцето ти думите, с които Исус започна да ми говори. Ето как Той вля Небесното Си миро в духа ми:

"Аз искам да говориш на Църквата Ми. Аз искам да говориш на онези, чиито крила все още не са закърнели. Защото имам тук и там остатък, който не е преклонил глава пред нашествието на Вавилон. И с този остатък Аз ще извърша заключителната Си Воля, според записаното в плановете на Отец Ми. А в тези плановете няма място за безкрили птици по земята, нито за хищни птици с остри клюнове в поднебесните места. В тези плановете има място само една Избрана и Възлюбена. Тя не е кокошка или кукумявка. Тя не е гъска или пуйка. Тя е Моята Съвършена Гълъбица, в чието сърце са пътищата към Моя Дом. Затова виж сега с какви думи говоря Аз за нея в Соломоновата "Песен на песните"..."

Погледнах на библейските стихове и те заблестяха вътре в мен. Тогава казах на Исус:

---

¹ (Езекиил 13:17-22)

“Господи мой! Аз много пъти съм бил вдъхновяван от тези Твои думи. Но сега разбирам, че към вдъхновението Ти ще ми прибавиш и посвещение. Защото Ти казваш за Твоята Избрана:

“Има шестдесет царици, и осемдесет наложници, и безброй девойки; но една е гълъбицата Ми, съвършената Ми...”²

“Точно така е! Именно това са думите Ми. И като изходиш от факта, че Аз влагам такова олицетворение за живата Си Църква, а именно - че е Съвършена Гълъбица, то какво остава за другите? Какво остава за многото царици, наложници и девойки? Те дали са гълъбици? Понеже ако бяха били гълъбици, то щяха духовно да се влеят в същата онази Моя Съвършена Гълъбица. Но тогава Аз не бих казал, че освен Моята има и други. А фактът, че има и други, означава само едно. Ти Ми кажи какво...”

“Господи Исусе! От думите Ти разбирам, че другите царици, наложници и девойки Ти не Си разпознал като Твоя Църква и Невяста. А тогава за тях не остава друго, освен да са царици със земни царе, наложници с наложени от йерархията човешки авторитети и девойки със земни съпрузи...”

“Как мислиш тогава? Ще излъжат ли тези царици, наложници и девойки Господ, та Той да се ожени за тях?”

“Исусе! Някога Лаван успя да излъже Яков и в деня на сватбата да му размени невястата. Но аз съм твърдо убеден, че в Деня на Твоята Сватба никой няма да може да Ти размени Невястата по простата причина, че Тази Твоя Невяста ще долети на хълма Сион. А никой, освен нея, няма да има нужните крила и подем, за да се яви пред Тебе...”

“Наистина е така, момчето Ми. Наистина Моята Невяста ще долети на Сватбата Ми. Именно затова Аз съм я нарекъл Съвършена Гълъбица. Защото именно крилата на Святия Дух ще я издигнат в небесните места при Мен. А тези крила са Истината и Любовта. Само с Моята Истина и Моята Любов ти можеш да се издигнеш в Присъствието на Святия Дух и да отиваш от Слава в Слава.

---

² (Песен на песните 6:8-9)

Как мислиш ти? За този полет на Гълъбицата не е ли нужна подготовка? Не трябва ли Господ твоят Бог така да утвърди Живата Си Църква, че на нужното време тя наистина да долети при Мен?"

"Да, Исусе! Защото без утвърждаване и без Съвършено изпълване с Истината и Любовта, ние няма да полетим нагоре, но бихме останали във властта на земята и света..."

След последните ми думи Господ ме погледна и се усмихна загадъчно, а аз разбрах, че от устата Му ще започнат да бликат тайни. Тогава Той каза:

"Много от Моите все още са на земята. Много от Моите все още са в света. Много от Моите все още не са платили цената, за да се издигнат високо в небесните места. И ето затова те трябва да бъдат укрепени, просветени и осветени, за да отворят в сърцата си вход за Божията Сила. А в това отношение Аз няма да направя нищо друго, освен да прочета с Духа и Силата на Отца Ми пророческите стихове от "Песен на песните", които показват как Моята Гълъбица непременно ще полети нагоре. Защото на тази земя, където са останали Много от Моите живи, ще се явят Божиите знамения, за да ги издигнат горе. За да ги отделят от земните царици и наложници. Виж тогава какво ще извърши Твоят Господ. Защото призивът Му към Църквата вече кънти и посочените от ръката на Отец Ми ще го чуят..."

След последните думи на Господа аз получих видение. И пред очите ми наистина се появи бялата и Съвършена Гълъбица на Исус. Тя беше на земята. Но ето, че лъч от Небето докосна земните хълмове и по тях се появиха красиви цветя. А Съвършената Гълъбица размаха крилата си и отиде към красивите цветя, като докосваше с клюна си нежния им прашец, събрал в себе си Светлината на Слънцето и влагата на пролетните дъждове. Това укрепя крилата на Гълъбицата, а тя се издигна към високите места на земята и започна да пее с гласа си. Така, от самото пеене на гълъбицата, се появи Небесен вятър, който започна да издухва облаците от земята, а тогава слънчевите лъчи огряха нивите и поляните, хълмовете и долините. Насадените по тях лозя започнаха да цъфтят, а смокините започнаха да раждат първите си плодове. След това очите ми видяха, как тя кацна на

високи скали, в които зееха огромни пукнатини. Миг след това гълъбицата отново размаха крилата си и се издигна към Слънцето. А сред лъчите на светилото се появиха две Небесни ръце, които държаха скални късове. Тези ръце поставиха скалните късове върху крилата на Гълъбицата, а тя, като усети тежестта, отново се стрелна към високите скали, в които зееха пукнатините. И като пренесе тежкия товар от скалните късове, постави самите късове в пукнатините, тъй че скалите се изпълниха с неземна светлина и вече имаха прекрасна завършеност и пълнота. След това дело Гълъбицата отново се издигна нагоре към небесните места и само след миг очите ми вече никак не я виждаха, понеже беше изчезнала. Бях онемял от учудване и възхищение, защото никога сърцето ми не беше получавало такова красиво и нежно видение. И аз, като се обърнах към Исус, попитах Го:

“Господи, какво беше това вълшебство? Какви бяха тези чудеса, които Ти разкри пред сърцето ми?”

А Исус отговори:

“Ти видя полетът на Гълъбицата. Ти видя всичко, което събудените и изпълнените със Силата Господна ще извършат от сега и до мига на грабването и Сватбата на Агнето. Но всъщност - ти видя как Небесният Ми Отец прочита пророческите Си думи от Соломоновата “Песен на песните”. Понеже първото дело, което Гълъбицата стори, беше да се укрепи и освежи от цветята, явили се по земята. А това беше изпълнението на стиховете:

“Цветята се явяват по земята...”³

Второто, което Гълъбицата Ми стори, бе това, че тя запя с гласа си и така плати цената, за да се издухат тъмните и гъсти облаци от земята. Така несъмнено тя извърши писаното:

“...времето на птичето пеене пристигна, и гласът на гургулицата се чува в нашата земя...”⁴

Така се появиха първите плодове на смоковницата и благоуханието на лозята, за да се сбъдне отново писаното:

---

³ (Песен на песните 2:12)

⁴ (Песен на песните 2:12)

“По смоковницата зреят първите ѝ смокини, и лозята цъфтят и издават благоухание...”⁵

Третото, което Гълъбицата Ми стори, бе това, че се издигна до върховете на скалите и забеляза пукнатините им. Но това е и Моят призив към Съвършената Ми:

“Стани, любезна Моя, прекрасна Моя, та дойди. О, гълъбице Моя, в пукнатините на скалата...”⁶

И понеже в сърцата на Моите всякога е горяло желанието да утвърждават Канарата, то затова и Гълъбицата се издигна до небесните места, за да получи от Мен нужните откровения и пълнота, сиреч, скалните късове, с които тя запълни пукнатините. Така, несъмнено, дойде и четвъртото, което Моята Гълъбица направи, а именно - да се издигне толкова високо, щото животът ѝ завинаги да бъде скрит с Мене в Отца Ми. А така се изпълни писаното, че Аз призовавам Невястата Си, като ѝ казвам:

“В скришните места на стръмнините нека видя лицето ти, нека чуя гласа ти; защото гласът ти е сладък, и лицето ти прекрасно...”⁷

Ти ще сбъркаш, ако мислиш, че с това видение Моето благоволение към теб приключва. Не! Защото това е видение-майка. А една майка винаги има деца, които да обича и храни. Това означава, че Аз ще бъда до теб и така ще благословя сърцето ти, щото напълно да разбереш какви са децата на Божията Мъдрост в “Песен на песните”. Защото всички Мои трябва да познаят онова, което ще извърши Съвършената Гълъбица. За да се намерят в нея. За да се вдъхновят от нея. За да платят цената, която ще ги направи като съдове за Божията Слава.

Ето, казвам, и праведни и Свети думи излизат от устата Ми:

Днес е времето, когато чрез цветята по земята давам криле на всеки, който обича Сион и неговия Цар!

Днес е времето, когато заповядвам на тези криле да полетят нагоре - далече от светското, човешкото и бесовското.

---

⁵ (Песен на песните 2:13)

⁶ (Песен на песните 2:13-14)

⁷ (Песен на песните 2:14)

Днес е времето, когато летящите ще Ме познаят в сърцето си и Аз лично ще им се разкрия в Дух на мъдрост, откровение и посвещение! Днес е времето на най-голямата Благост и Милост, понеже живеете сред най-тежкия грях и бунтовно безумие! Днес е времето, когато страниците на тази книга (които са Дух и Живот) трябва да станат вашите Небесни Крила, които ще ви издигнат при Мен във Вечността!

Затова, ако някой иска да Ме последва, нека Ме последва..."

След като изговори думите Си Исус направи видението с полета на Гълъбицата да се прекрати, а след това простря ръката Си към мен и потоци Небесно помазание и Светлина запалиха всичките ми вътрешности. Така разбрах, че ми предстои най-необикновеното и прекрасно пътуване с моя Господ. Онова пътуване, при което зад завесата на Соломоновите думи щях да зърна Сърцето на моя Небесен Баща.

Тръгни и ти в това пътуване, скъпи ми братко и верен приятелю!

Защото повече от всякога Исус иска Неговата Гълъбица да лети!

Амин и Амин!

1. ЦВЕТЯТА, КОИТО СЕ ЯВЯВАТ ПО ЗЕМЯТА

(ИЛИ ЗА ГОСПОДНОТО СТАДО И КРЕМОВЕТЕ)

Скъпи ми братко! Аз вярвам, че думите на Господ Исус са докоснали сърцето ти и ти непременно си поискал да видиш, че притежаваш тези две Небесни крила - Истината и Любовта. Говоря за самите крила с главна буква, понеже на земята има твърде много истини и твърде много любви. И всеки човек по своему търси някаква истина и проявява някаква любов. Но Истината и Любовта на Исус са същината на Благата Вест. Той донесе на земята онова, което човеците нямаха. Той им даде крила, за да се издигнат при Него. И едни се издигнаха, а други - не. Едни познаха Истината и Любовта, а други останаха в плен на собствените си житейски правди и любви. В това отношение земните човеци отговарят на една представа, която винаги остава валидна за тях. Виж как Пророк Исаяя говори за тази представа:

“Глас на един, който казва: Провъзгласи! И отговори се: Що да провъзглася? - всяка твар е трева, и всичката ѝ слава като полския цвят; тревата съхне, цветът вехне; защото дишането Господно духа върху него; наистина людете са трева! Тревата съхне, цветът вехне, но словото на нашия Бог ще остане до века...”⁸

Когато Словото Божие говори, че човеците са като трева, то аз не мога да прибавя нищо повече към казаното. Но когато още е писано, че Словото на нашия Бог ще остане до века, то тогава нещата наистина идват на мястото си. Защото поради Милостта Си и Благостта Си към всичката тази трева, Отец ще извърши знамения сред нея. Защото с докосване от Отца земното наистина става Небесно и плътското отстъпва мястото си на духовното. Понеже всички ние, преди да повярваме в Исус, сме били земни човеци със земни помисли и копнежи. Но когато в сърцата ни е дошъл да живее Святият Дух, то тогава старото е преминало и всичко е станало ново. Така говореше Апостол Павел.

---

⁸ (Исайя 40:6-8)

Но такива ли са нещата днес? И как да си обясним това, че в пророческите стихове от Соломоновата "Песен на песните" като едно от знаменията е записано именно явяването на цветя по земята? Та кой не знае, че на земята има цветя? Нали когато отиваме на гости или по нечий празничен повод ние си купуваме цветя?

Така е наистина. Но човек трябва да чете Божиите стихове с Божия Дух в сърцето си. Точно затова Господ Исус отново беше до мен, като ми казваше:

"Както правилно си забелязал от Словото Ми, земните човеци наистина са като трева. Но как тогава да разбереш цветята, които се явяват по земята? Понеже във видението с Моята Съвършена Гълъбица Аз ти дадох да видиш как тя се освежи и подкрепи от цветята. Можеш ли да свържеш тези цветя с нещо повече от цветя?"

"Господи, сигурно е възможно, но трябва да чета Словото Ти с Твоя Дух. Понеже именно Той издирва Божиите дълбочини..."

"Точно така, момчето Ми. Нужен ти е Моят Дух. Но ти отново виж онова, което Ми каза. Защото Святият Дух издирва Божиите дълбочини. Кажете Ми тогава - какво е дълбокото?"

"Господи, това е утаеното. Това е скритото под много пластове, за което трябва да платиш цена, за да го притежаваш. Това са Божиите тайни, за които човек трябва да има Божието благоволение..."

"Ами ето, че Аз съм при теб и ти си под Божието благоволение. Какво друго ти остава, освен да отвориш сърцето си за Божиите дълбочини? Не различава ли именно това цветята от тревата? Защото духовният поглед ще ти покаже, че тревата пуска корените си в пръстта, докато цветята - в Божиите дълбочини. Понеже - забележи какво гласят стиховете в "Песен на песните" за тези Божи цветя?"

Погледнах на стиховете и казах на Исус:

"Господи, ето, писано е:

"...цветята се явяват по земята..."

"Значи, както сам го прочете, цветята се явяват по земята. Не че изникват от земята, но се явяват по нея. Ако тези цветя бяха

изникнали от земята, то Отец Ми не би им отделил място в Словото Си, понеже то е Дух и Живот. И в едно духовно Слово няма място за измишленията на плътта. Но тези цветя от "Песен на песните" не никнат от земята, а се явяват по земята. Кажете Ми тогава - какво е явяването?"

"Господи, явяването е изпълнението на заповед. Когато един командир извика подчинените си войници, то те се явяват по неговата заповед и се представят по име..."

Исус се усмихна. А после каза:

"Виждаш ли как с Мене не ти е никак трудно да отидеш в дълбочините? Помисли тогава. Ако Божиите цветя пускат корените си в Божиите дълбочини и едновременно с това се явяват по земята, изпълнявайки заповедите на Отец Ми, то кои остава да са тези цветя?"

Отговорът сякаш, че блестеше във въздуха и сърцето ми беше опиянено от щастието да общувам в такава пълнота с Исус. Затова Му казах:

"Господи, цветята са Божиите пророци. Именно те се явяват по земята, за да освежат и укрепят живата Ти Църква с Божиите дълбочини..."

А Исус каза:

"Правилно Ми отговори. Но я си представи, че мнозина не поискат да повярват в това, което твърдиш. Я си представи как ти казват:

"Хайде бе! Ти на Божие цвете ли се направи?"

Какво ще им отговориш тогава?"

"Господи, бих им казал, че за разлика от земната трева, цветята са украшение. И от тях може да се сплете венец за главата Ти. Освен това бих им казал, че ако медът олицетворява Божията мъдрост в "Притчите", то пчелите събират прашеца за този мед именно от цветята. Но ако дори тогава не повярват, то вече не знам..."

Исус отново се усмихна. А после каза:

"Ако някой не повярва твоите думи, то няма ли да повярва в Моите? И при все, че всичко, което изреди, е Истинско и вдъхновено от Святия Дух, има едни по-категорични Мои думи, които биха

накарали и слепия да прогледне, и глухия да чуе. Виж тези Мои думи. Защото ги изрекох именно за пророците на Отец Ми...”

Миг, след като Исус спря да говори, аз видях думите Му в Евангелието, които гласяха:

“И за облекло, защо се безпокоите? Разгледайте полските кремове как растат; не се трудят; нито предат; но казвам ви, че нито Соломон с всичката си слава не се е обличал като един от тях. Но ако Бог така облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, не ще ли много повече да облича вас маловерци?”⁹

Едва прочел думите Му, Исус добави:

“Виждаш ли сега как растат полските кремове? Не се трудят, нито предат... Но и Соломон с всичката си слава не се е обличал като един от тях. Защо, момчето Ми, дори Соломон не се е обличал като Божиите пророци?”

“Господи, в Стария Завет слугите на Отец бяха пророците. Соломон не бе пророк, но цар на Израил. А всички царе на Израил биваха одобрявани и посочвани от Отца чрез пророците Му. И самият Соломон беше помазан за цар при потока Гион от пророк Натан и свещеника Садок. Ето защо пророците винаги са били по-високо от царете. Те са могъщата изява на Божия Суверенитет. И ако Свещеното Писание започва с Петокнижието на пророк и завършва с Откровението на пророк, то това напълно бяснява изключителното благословение от Отец върху тях...”

“А трудят ли се пророците? Предат ли като останалите, за да имат облеклото си?”

“Господи, ако е вярно, че Божиите пророци са под благословието на Отец, то ще е вярно и писаното, че:

“Благословието Господно обогатява; и трудът на човека не ще притури нищо...”¹⁰

Понеже и Елисей, когото Отец беше избрал за Пророк след Илия, също се трудеше на дванадесет двойки волове. Но когато Илия хвърли кожата си към Елисей, то тогава Елисей остави труденето и душата му се привърза

---

⁹ (Матей 6:28-30)

¹⁰ (Притчи 10:22)

към Божия Пророк. Но не Елисей посочи себе си за пророк, а Отец го избра и посочи. Така също и аз знаая, че всичко, което Си ми дал, не е платено с човешка цена, за да бъде вярно и казаното от Йоан Кръстител:

“Човек не може да вземе върху си нищо, ако не му е дадено от небето...”¹¹

И ако Отец е решил да Те изпрати към сърцето ми, аз не мога да откажа да извърша онова, което иска Неговата Сила от мен...”

Тогава Исус продължи да говори, като казваше:

“Защо много от Моите са така слепи, щото да не виждат скритото в думите Ми? Защо не искат да проумеят, че когато говорих за полските кремове, то имах предвид именно тези, които Сам Отец Ми облича във власт и Сила.

“Но ако Бог така облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, не ще ли много повече да облича вас маловерци?”

И ако Бог облича така пророците Си, не ще ли много повече да облече онези, които ги приемат? Не казах ли Аз, че който приеме пророк в името на пророк, награда на пророк ще получи? Каква друга да е наградата, освен нетленната дреха на светлия и чист висон, която повярвалите ще получат, когато бъдат освежени, укрепени и посветени от пророческото слово? И защо не видяха най-сетне каква е земната сетнина за цветята на Отец Ми? Какво е писано за сетнината на Божиите цветя?”

“Господи, писано е, че Бог облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ...”

“Кажми Ми тогава - виждал ли си някой да хвърля цветя в пещ? Той може да ги хвърли на боклука, когато изсъхнат, но защо да ги хвърля в пещ? Не се ли хвърлят в пещта най-вече въглища и дърва? Защо някой да хвърля там цветята на Отца Ми? Не иде ли това да ти покаже, че полските кремове са не цветя, но Небесна заплаха, която трябва да бъде изгорена в пещта?”

---

¹¹ (Йоан 3:27)

“Така излиза, Господи! Защото и по времето на Навуходоносор имаше такива цветя. Цветя, като Седрах, Мисах и Авденаго, които дяволът не можеше да понася, понеже бяха другарите на пророк Даниил и обичаха Бога и Отца...”

“А нима дяволът може да понесе делото на Пророческия Дух чрез твоето сърце? Нима може да понесе, че три от най-успешните му началници бяха изобличени и осъдени в пророческите видения, на които Аз те направих свидетел? И не беше ли хвърлен и ти в пещ? Не гориха ли пастири-наемници книгите ти от амвоните си? Не те ли анатемосаха търговците в Моя Храм? Не те ли оплюха и похулиха теолозите? Не те ли хвърлиха в пещта на братоубийствена омраза, като надъхаха християни да мразят пратеник на Исус и Бога Отца? И не чувстваш ли все още пещта?”

“Чувствам я, Исусе! И огнените ѝ езици стават все по-зли и болезнени. Но аз Ти благодаря, че ми даде да пострадам за Теб и Твоето Царство. Защото въпреки пещта от омразата на тщеславните църкви, Ти ме надари и с прекрасни приятели. И те са от Твоето стадо...”

“Точно така, момчето Ми! Защото именно така се изпълнява писаното. И всички човеци, които приемат словото на полския крем, непременно ще се намерят в пророческите стихове от “Песен на песните”, където за Господ и Неговата Църква е писано:

“Възлюбеният ми е мой, и аз Негова; пасе стадото Си между кремове...”¹²

В следващия миг гласът на Исус стана твърд, а от очите Му започнаха да излизат огнени искри. Ето какво каза Той:

“Днес е денят, когато Аз паса стадото Си между кремове! Днес е денят, когато всяка една от Моите живи овце ще се насити с благословието на Отца Ми! Затова сега казвам и праведни думи излизат от устата Ми:

Горко на онзи пастир, който пасе овците между тръните и бодилите на Сатана, а не между полските кремове на Отца! Горко на онази църква и онзи неин пастир, които не разпознаят най-

---

¹² (Песен на песните 2:16)

голямото Небесно освежаване и благоухание, идещо чрез изявата на слугите на Отца Ми! Горко на онези, чиито устни са като яростен пламък, за да подклаждат пещта на омразата и ненавистта към полските кремове на Отец Ми! Такива никога няма да бъдат облечени с Небесната дреха на Истината и Любовта, но с делата си ще свидетелстват от сега и до свършека, че отдавна са били посочени на това беззаконие.

Аз свидетелствам на Моите чеда, които чуват Гласа Ми, че днес е времето да бъдат освежени от полските кремове. Защото пророците са цветята на Отца Ми! Аз свидетелствам на Моите чеда, като им заповядвам повече да не бъдат малOVERCI! Понеже ако Отец Ми облича полската трева, за да я прави изявител на дълбочините Си, то колко повече ще облече тези, които се поклонят и отдадат Слава на Вечния Му Избор и ненарушим Суверенитет? Аз свидетелствам на Моите, че единственият начин да полетят към Небето, е като се покоряват на пророческото благовестие, което слиза от Небето! Защото цветята на Отец Ми се явяват по земята, но корените им са в Божието Сърце и ще бъдат там от сега и до века!

А сега нека те заведе в познаването на птичето пеене. Защото днес е времето, когато Моята Гълъбица ще заплени с пеенето си цялото Небе и онези, които живеят в него..."

2. ВИДЕНИЕТО С ПТИЧЕТО ПЕЕНЕ И ГЛАСЪТ НА ГУРГУЛИЦАТА

Братко мой! Разбираш ли това слово? Приема ли го сърцето ти или все още си смутен, че години наред си чел Новия Завет, а не си стигал до тези пророчески прозрения? Не разбираш ли, че ако Бог ревнува за Словото Си, то Той така е покрил тайните Си, щото никой от нечестивите и неразумните да не ги разбере и изяви?

Защото в Дома на Отца няма да влязат нечестивите. В Дома на Отца няма да влязат търговците и сребролюбците. В Дома на Отца ще влезе само Възлюбената на Господ. Защото ако на земята нещата с брачното съжителство могат лесно да се разрешат в съда и след развода всеки да хване пътя си, то в Небето и самата мисъл за развод между Христос и Църквата е недопустима. Тя е невъзможна. И ти можеш ли да си представиш как мнозина в Небето решават да си направят референдум за въвеждане на заплата. Те отиват при Отца и Му казват:

“Отче, писна ни така! На земята поне имаше някаква далавера от проповядването, понеже ни се плащаше добре и си купихме красиви къщи и лъскави коли. А сега тук какво? Сега трябва цяла вечност да живеем само в любов... А къде остана нашият интерес? Къде остана справедливото заплащане на труда ни?”

Можеш ли да си представиш такава Възлюбена от Бога Отца и от Господ Исус? Най-малкото - можеш ли да си представиш земен брак, в който мъж и жена се обичат, но мъжът е длъжен да плаща на жена си парички в брой? Ти, братко, плащаш ли на жена си, за да те обича? И ти, сестро, искаш ли от мъжа си пари, за да ти доказва любовта си? Как тогава мнозина все още стоят в църкви, в които се проповядва просперитет? Не е ли жената вярна на мъжа си при всякаква ситуация? Не го ли обича заради самия него, а не заради парите му или възможностите му?

Но ето затова, братко мой, ти казвам, че мнозина ще бъдат излъгани. Защото им е бил проповядван брак по сметка, а не от любов. Те дори не са разбрали, че такъв Исус няма. Такъв Небесен Младоженец няма. Но има

много такива земни младоженци, които са направили от църквите си царици и наложници, за да им отнемат онова, което само Исус може да им даде - Вечен Живот в Небесното Царство.

Каж ми тогава - ще мълчиш ли при нашествието на мерзостта, която докарва запустение? Ще мълчиш ли, когато виждаш как вярата се изнасилва, за да заприлича отпосле на евтина проститутка? Ще викаш ли "Амин" с устата си на онези, които проповядват на църквите да си събират съкровища на земята и да си строят царски дворци?

Искам да знаеш, че има два израза в Новия Завет, които служат на вярващия за съгласие и несъгласие с духа на амвона. Единият израз е "Амин" и с него ти показваш съпричастност към думите на онзи, който ти проповядва. Другият израз е:

"Да не бъде!"

Ти чул ли си някой в църквата да извика: "Да не бъде!" Не са ли станали овцете до такава степен дрогирани от смеските, които ядат, щото тяхното "Амин" вече е като рефлекс на храносмилателната им система?

И това "Амин" е станало като оригване на религиозни търбуси и като възторг на червата, които са получили поредна порция от плътски брътвежи. Другояче не може и да бъде. Но ето затова Господ отново беше дошъл към сърцето ми. За да ми даде алтернативата на човешкото "Амин". И тази алтернатива е Божието "Да не бъде!"

Ето сега думите, които Господ каза на сърцето ми:

"Преди да те посветя в самото птиче пеене, което днес Отец Ми е заповядал в духовния свят, Аз искам да кажеш на Моите, че ако има трупане на грях върху грях, то е по причина, че мнозина казват "Амин" на делата на дявола. И ако си представиш, че сърцето ти е вратата на твоя дом, то "Амин" винаги е отварянето на вратата. "Амин" е доверието на сърцето. А днес "Амин" е празната дума, която ще осъди мнозина и ще ги хвърли в огнения пъкъл. Понеже в ден, когато е трябвало да сложат ръка на устата си и да се покрият с вретиче и пепел, мнозина са викали "Амин" наляво и надясно и така дяволът е натрупал безброй много мерзости в сърцата им. Но Моето Слово казва за всички тях:

“С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери. И с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят!”

Кажете Ми тогава! Ако мярката на религиозните и извратените е била “Амин” за делата на дявола, то каква ще е Божиата мярка спрямо тях?”

“Господи, то тогава би трябвало и Твоята мярка да е “Амин” за тяхното отхвърляне и осъждане...”

“Точно така е. Защото Аз непременно съм Амин против онези, които любя дявола и користите му. Затова именно против такива заявявам:

“До ангела на лаодикийската църква пиши: Това казва Амин, верният и истински свидетел, начинателят на всичко, което Бог е създал. Зная делата ти, че не си студен нито топъл. Дано да беше ти студен, или топъл. Така, понеже си хладък, нито топъл, нито студен, ще те повърна из устата Си. Понеже казваш: Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че ти си окаяният, нещастен, сиромах, сляп и гол, то съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш, та да се не яви срамотата на твоята голота, и колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш. Ония, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен да се покаеш. Ето стоя на вратата и хлопам; ако чуе някой Гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене. На този, който победи ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол. Който има ухо, нека слуша що говори Духът към църквите...”¹³

Такъв “Амин”, Който да ви повърне из устата Си ли искате - чедата на търговци и на сребролюбци? Нима още няма да се покаете, че изгубихте първата си любов и паднахте в пропастта на дяволското нечестие? Такъв “Амин” ли искате - окаяни и нещастни, сиромаси в Небесното, слепи и голи за Моето Царство? Не ли време да се покаете и да извикате към Мене? Не е ли време да извикате

---

¹³ (Откровение 3:14-22)

“Да не бъде” на всяка проповед, която говори за Мамон, а не за Мене? Не е ли време Невястата да се облече с белите дрехи на Небето, а не с лъскавите костюми на шоу-евангелизма? Не разбирате ли, че днес е времето на птичето пеене и гласът на гургулицата непременно трябва да се чуе по земята?

Но ето, казвам ви, и който е с будно сърце непременно ще Ме чуе в сърцето си:

Последвайте Ме във виденията, които сега давам на слугата Си! Защото чрез това слово Аз стоя на вратите ви и хлопам - за да чуете Гласа на Възлюбения и да Ми отворите вратата. Защото едва тогава ще разберете какъв глас очаква Небето от Съвършената Гълъбица...”

След последните Си думи Господ ми даде видение. Този път аз виждах много небесни птици, които се издигаха с крилата си - нагоре - до самите светли селения на Святия Дух. И там, като свиха крилата си и застанаха пред огнената мантия на Отца, те запяха. А песента им беше тъжна. И онзи, който слушаше песента, биваше порязван в сърцето си, като с нож. Така и аз, докато слушах песента, усетих как невидимо острие от Святия Дух поряза сърцето ми, тъй че заплаках. Заплаках не от болката, която ми беше причинило порязването, но от тъгата и скръбта, с която беше заредена песента на небесните птици. А те пееха все така, свили крилата си пред огнената мантия на Бога и Отца. И ето, че в ослепителната Светлина на Огъня пред Божия Престол се появи Исус. Той се наведе над самите птици и протегна ръцете Си към тях, като им каза:

“Пеенето ви бе чуто. И гласът ви влезе в Сърцето на Отца Ми...”

А след това, като хвана птиците в ръцете Си, Господ духна на тях с такава мощ и Сила, щото от устата Му сякаш, че излезе ураган. А след това отново им каза:

“Ето, Аз съм с вас. Занесете вятъра на Духа в земните места. Той ще бъде в крилата ви. Колкото пъти размахате крилата си, толкова пъти вятърът ще излиза от тях и ще гони Господните врагове...”

След думите на Господ небесните птици излетяха от ръката Му и се стрелнаха към земните места. А тогава - като застанаха фронтално срещу черните облаци, покрили земята, те започнаха да махат с крилата си, а вятърът на Духа наистина излезе от крилата им и облаците започнаха да отстъпват пред напора му. Миг след това видението с небесните птици се прекъсна, а Исус отново беше до мен, като ми казваше:

“Разбра ли знамението в това видение? Разбра ли защо по призова на Отца Неговите гургулици се явиха пред Престола Му?”

“Да, Господи мой! Разбрах това. И усетих болката и тъгата, с които беше заредена песента на гургулиците. Тя сякаш, че прониза сърцето ми, а сълзите рухнаха от очите ми...”

А Исус, като протегна ръката Си към очите ми и избърса с дланта Си сълзите ми, каза:

“Блажени скърбящите, защото те ще се утешат! Блажени онези, които плачат поради беззаконието на хората в Храма Ми! Защото те непременно ще се издигнат нагоре - към светлите селения на Духа и пред Престола на Отца. Защото днес е времето на ходатаите и изкупителите, които са истинските гургулици на Небето. Днес е времето, когато посочените от Отец Ми по лицето на земята, ще чуят призова Му и ще извършат именно записаното:

“И гласът на гургулицата се чува по нашата земя...”

Защото на тази земя са й нужни гургулици. На тези обезчестени от светския дух църкви са нужни ходатаи, които да изтръгнат от огъня на дявола душите, които не бива да умрат. И за разлика от помрачените и извратените, които ще продължават да викат “Амин” на словото и делата на дявола, Моите гургулици непременно ще запеят:

“Да не бъде!”

Кажи Ми тогава! За много гургулици ли се споменава в Словото Ми? И не иде ли това видение да ти покаже една точно определена гургулица?”

“Господи, за гургулици се говори в “Левит” , “Числа” и “Песен на песните”. Но освен там, за точно определената от Теб гургулица говорят стиховете на псалома, които гласят:

“Помни това, че врагът е укорил Господа и че безумни люде са похулили Твоето име. Не предавай на зверовете душата на гургулицата Си; не забравяй завинаги живота на Твоите немотни. Зачети завета Си, защото тъмните места на земята са пълни с жилища на насилие. Угнетеният да се не върне назад посрамен; сиромашът и немотният да хвалят името Ти. Стани Боже, защити Своето дело; помни как всеки ден безумният Те укорява. Не забравяй гласа на противниците Си; размирието на ония, които се повдигат против Тебе, постоянно се умножава...” ¹⁴

Тогава Гласът на Исус се измени и думите Му станаха твърди и страшни. И Господ каза:

“Аз помня, че врагове са Ме укорили и че безумни люде похулиха Името Ми от амвоните си! Но Аз няма да предам на зверовете душите на гургулиците Си. Вместо техните души, зверовете ще погълнат онези, които ги намразиха, оплюха и омърсиха. Защото никой от хулителите не си даде сметка, че ако се бави Божието възмездие спрямо беззаконията им, пак това е, поради ходатайството на онези, с които те се поругаха.

Аз няма да забравя Моите немотни и сиромаси!

Но Аз непременно ще забравя онези, в чиито джобове шумолят парите на всяко предателство и лицемерие! Защото, като отвориха сърцата си пред дявола в пустинята, напълниха устата си със змийска отрова и тръгнаха да отравят и погубват душите.

Аз непременно ще зачета Завета Си. Защото в Завета Ми имаше едни смирени Апостоли, които иждивиха душите и сърцата си за Царството, без да получат заплата и корист за делата си. Но също така в Завета Ми (който ще зачета с цялата строгост и възмездие) имаше една лисица Ирод, която Божият гняв порази. В същия този Завет имаше измамници като Анания и Сапфира, които паднаха

---

¹⁴ (Псалом 74:18-23)

мъртви на земята, понеже Господният гняв ги уби. И ако някога Господ зачете Завета Си, тъй че чистите по сърце видяха Лицето Му, а нечестивите погинаха, то и днес ще извърша същото. И всичките църкви ще познаят, че ако и да имат пастири, пак над тях стои Пастиреначалникът. И ония, които развалиха мястото на праведния за почивка, и му отнеха мира и радостта, на същите тях Господ ще определи за дял тъмните жилища на земята. Защото Аз не забравям угнетените и сиромасите. И Аз помня как безумните Ме укоряват и хулят заради одобрението на човеците, които сами са си сложили да ги владеят. Затова казвам, и който иска да Ме чуе, нека Ме чуе:

Чуйте гласа на Моите ходатаи и пророци! Чуйте гласа на тези, с чиято скръб и отхвърляне Господ отваря врати за приемане! Чуйте гласа на тези, с чието наказание идва вашето опрощение! Защото само тогава лозята Ми ще цъфтят и ще издават благоухание! И само тогава по смоковницата Ми ще зреят първите смокини! Защото Аз непременно ще направя последните първи, а първите - последни..."

В думите на Господ аз прозрях, че Той всъщност ми разкриваше самия ефект от птичето пеене. Защото когато вятърът на Духа издуха облаците на Вавилон, то тогава сред онези места по земята непременно ще има Светлина от Сион. Господните лозя ще цъфтят и ще издават благоуханието си, а смоковницата непременно ще започне да ражда първите си плодове. Нека това с **"първите плодове"** никак не те обърква. Защото ако е вярно това, че днес са последни човеците, които приемат Божиите пророци, то ще е вярно и другото - че ще станат първи. Именно те ще бъдат първите плодове на смоковницата. Колкото до първите, които ще станат последни, то аз не искам да мисля за тях и съдбата им. Защото за онзи, който се окаже последен след Божието одобрение, е твърде възможно да се окаже и въвн от Царството. То е като да си представиш как дяволът гони Божият народ и простира хищните си нокти, за да завлече души към ада. И от само себе си се вижда, че не първите, но последните ще бъдат в неговия прицел. Затова аз отново ще се върна на самото видение от моя Господ. Видението с гургулиците пред Престола на Отца. Защото днес е времето, когато ти

трябва да викаш и да плачеш, докато всички около теб се хият, докато забременяват от заблудата. Понеже тя няма да ги остави, докато самите те не родят изчадията си. Днес е времето да се абортира нарастващият плод на Злото в много утроби. Днес е времето да постъпиш като Господ Исус. И ако Той обеща да повърне от устата Си всички онези хладки проповедници, които забогатяха от проповядване на сребролюбие и човешка похот, то именно с викане и пеене в Небесните места ти също ще повърнеш всичкото слово и пример, с което търговците, теолозите и наемниците са опитвали да спечелят душата ти.

Извикай "Да не бъде", когато излъганите крещят "Амин"! Защото днес е времето на птичето пеене. Днес е миг преди завръщането на Исус. Миг преди грабването. И падналите все още могат да се изправят само с гласа на птицата, според както е писано:

"Когато вратите ще се затворят при пътя, като отслабне гласът на мелницата; и при гласа на птицата ще стане човек, и всичките звукове на песента ще отслабнат..."¹⁵

Днес тази песен е все още жива и силна. И Божиите гургулици ходатайстват пред Престола на Отца. Затова се покори на птичето пеене.

Докато още е "днес"!

---

¹⁵ (Еклесиаст 12:4)

3. ВИДЕНИЕТО С ПУКНАТИНИТЕ НА СКАЛАТА

Ето, че пристъпвам към разглеждането на най-отговорното от всички видения, които Господ ми даде. Видението с пукнатините на скалата. Когато в първото генерално видение Исус ми показва Гълъбицата Си и аз видях как тя се издигна до Небесните места, за да донесе на крилата си скалните късове, с които да запълни пукнатините на скалите, тогава в сърцето си разбрах, че едва ли има по-отговорна и по-тежка задача от тази - да пренесеш скални късове от Сион до местата, където се намират скалите с пукнатини. Но ти отново виж какъв е призивът на Възлюбения. И с какви думи Той се обръща към Съвършената Си Гълъбица:

“Стани, любезна Моя, прекрасна Моя, та дойди. О, гълъбице Моя, в пукнатините на скалата...”¹⁶

Някои биха разбрали този стих като екскурзия до Колорадо. Понеже тази природна забележителност на Америка е характерна именно с каньони, в които човешкият поглед наистина би видял много скали с пукнатини в тях. Чуден ли е тогава този нестихващ интерес сред българското пастирство, което не пропуска нито един удобен случай, за да се разходи - било до Флорида, било до Тулса Оклахома или каньоните на Колорадо?

Но сетнината на такива ще бъде според делата им и според където са съкровищата на сърцата им. А причината да започвам именно така тази дълбока и важна тема е скрита в това, че Бог е Дух. И когато говори Божият Дух, то думите Му са Дух и живот. Друг е въпросът, че мнозина са твърде далече от Божия Дух, за да разберат и Божиите думи. Затова нека сега ти разкрия видението, което Господ ми даде. Исус издигна духа и сърцето ми при Себе Си. И после ми каза:

“Искам твърде внимателно да разгледаш всичко, което ще ти покажа. Защото тук нещата са съдбоносни. В разбирането им едни ще преживеят спасително покаяние и възвръщане към Бога. А в отхвърлянето им други ще останат завинаги във външната тъмнина, за да споделят съдбата на оня, от когото са уловени. Затова виж скалата, която ти показвам...”

---

¹⁶ (Песен на песните 2:14)

След думите на Исус пред очите ми се появи скала. Тя беше разядена, понеже вътре в нея зееше огромна дупка. А Исус, като хвана ръката ми, каза:

“Нека двамата влезем в пукнатината на тази скала. Защото има да видиш много неща вътре в нея...”

Така Господ тръгна, а аз след Него. И всред сумрака на пукнатината очите ми видяха огромна змия, свита на пръстени. Тя лежеше спокойно и аз разбрах, че Господ ме е скрил във вездесъщото Си Присъствие, та змията да не забележи нито Него, нито мен. Тогава, като разгледах змията още по-внимателно, забелязах, че това беше най-тлъстото влечуго, което някога бях виждал. Представи си един питон, навит на пръстени, който току що е закусвал, а част от люспестото му тяло се е издуло като балон. Ето така изглеждаше змията. Затова попитах Исус:

“Господи, каква е тази змия и защо изглежда толкова тлъста?”

А Исус отговори:

“Защото днес е времето, когато тази змия поглъща най-много църкви и вярващи. Не забравяй, че тя живее именно в пукнатините на скалата. И за нея Отец Ми е говорил на пророка Си Авдий, като му е казал да запише:

“Измамила те е гордостта на твоето сърце, тебе, който живееш в цепнатините на канарите, тебе, чието жилище е на високо, който казваш в сърцето си: Кой ще ме свали на земята. Ако и да се издигнеш като орел и поставиш гнездото си между звездите, и оттам ще те сваля, казва Господ...”¹⁷

Ето така ти виждаш въплъщението на самия Сатана. Именно той е тази ненаситна змия, която живее в пукнатината на скалата. Но сега ти предстои да видиш нещо още по-знаменателно. Затова наблюдавай внимателно...”

След последните Си думи Господ простря ръката Си към змията. А тя отвори уста и започна да повръща онова, което бе погълнала. Гледката потресе очите ми. Защото змията повръщаше дълги парчета плат, омотани

---

¹⁷ (Авдий 3-4 ст.)

като топка, а след повръщането край тялото и се търкаляха стотици такива парчета. Това ме учуди и не можех да го разбера. Затова попитах Исус:

“Господи, какво стори Ти? Защо змията изповръща толкова много плат?”

“Сега ще разбереш, момчето Ми!” - каза Господ. И като се наведе над парчетата от плат, вдигна едно в ръката Си. А след това ми каза:

“Нека излезем вн от скалата, за да го видиш добре...”

Така аз и Спасителя излязохме от пукнатината на скалата, за да разгледам парчето плат. Това бе продълговатото парче, подобно на чаршаф, само, че по-стеснено. А Исус, виждайки, че не мога да разбера нещата, простря ръката Си към разгънатото парче и ми каза:

“Наблюдавай онова, което ти посочвам...”

Погледнах онова, което Господ ми сочеше и изтръпнах. Върху самото парче от плат се прочитаха думите:

“Новият Завет на нашия Господ Исус Христос”

И въпреки, че платът беше окъсан и твърде много омърсен и разяден от стомашните сокове на змията, пак очите ми прочитаха именно онова, което виждаха. А Исус просто добави:

“Това не е плат! Не е чаршаф, ако и да прилича на такъв. Това е пояс, който някога е принадлежал на Моя църква...”

Светлината от устните на Исус беше толкова силна, че без всякакво съмнение и колебание Му казах:

“Господи, това не е ли бил някога пояс на Истината? Та нали Апостолът Ти Павел предупреди всички ни, като каза в “Посланието към Ефесяните”:

“Стойте, прочее, препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник, и с нозете си обути с готовност чрез благовестието на мира...”¹⁸

“Точно така ви предупреди Павел. Но някои не внимаваха и дойдоха да живеят в пукнатините на скалата. Затова виж как ще продължи видението...”

След думите на Исус сърцето ми отново гледаше на видението. И ето, че към скалата се приближи девойка, която носеше на кръста си абсолютно същият пояс. Понечих да я спра, а Господ вдигна показалеца Си и ми каза:

---

¹⁸ (Ефесяни 6:14)

“Никой не може да спре онази, която Отец Ми не е спрял. Нито може да доведе тук тази, която Той не е довел. Затова наблюдавай какво се случва с църква, която презира Небесното благовестие и решава да го направи земно. Виж съдбата на невестите, които не Ме обичат...”

Думите на Исус ме сепнаха и дори не бях в състояние да мисля над дълбочината им, но бях сигурен, че Господ ще ми ги обясни. Затова просто продължих да гледам на видението. И ето, че девойката влезе в пукнатината на скалата. А едрата змия просто скочи и захапа със зъбите си пояса ѝ. И девойката, като започна да се върти около тялото си, направи така, щото част по част поясът ѝ бе изгълтан от змията. А в тъмнината на пукнатината се появи Мамон, който прегърна невестата и извади в ръцете си друг пояс, на който бяха съшити банкноти. И после ѝ каза:

“Сега вече няма да имаш проблем да проповядваш благовестието по целия свят. Ето, аз съм с тебе. Иди и научи всичките народи, за да познаят волята ми...”

Думите на Мамон имаха огромен ефект върху невестата. Понеже тя извика:

“Амин, амин!”

А след това тя просто излезе от пукнатината на скалата. И като мина покрай мен и Исус, без изобщо да ни забележи, се отдалечи по пътя си. Тогава Исус ми каза:

“Разбра ли сега какво ще рече Истината да падне от кръста ти? Това не е друго, но размяната на Моето благовестие за лъжливото благовестие на старовременната змия. А тази змия е самият дявол. И не друг, но Отец Ми му позволява да прибере своите си.

Сега разбра ли защо те спрях да не реагираш? Може ли да Ми бъде вярна онази невеста, която с думите си се приближава към Мен, но сърцето ѝ отива след похотите ѝ? Понеже виж, че тя се приближи към скалата. А кой друг да е скала, освен твоят Господ?”

Думите на Исус изумиха сърцето ми. И затова Го попитах:

“Господи, а защо в скалата живее змия? Нали Ти Си скалата? Какво търси тогава дяволът при скалата?”

А Исус, като ме погледна с укор, твърдо каза:

“Дяволът не живее в скалата! Дяволът живее в пукнатините на скалата! Става ли ти тогава ясно защо Моята Съвършена Гълъбица се издигна до светлините на Сион, за да вземе скалните късове на крилата си? Не са ли пукнатините на скалата именно непълното Евангелие, евангелието по сметка, което някои си създават, като взимат част от Моите думи и прибавят част от своите си думи?”

“Господи, това е страшно. Такива са забравили, че Павел говореше за цялата скала и за пълното благовестие, като каза:

“Сега се радвам в страданията си за вас, като от моя страна допълням недостатъка на скърбите на Христа в моето тяло заради Неговото тяло, което е църквата; на която аз станах служител, по Божия наредба, която ми бе възложена заради вас, да проповядвам напълно словото на Бога, сиреч, тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на неговите Светии; на която Божията воля беше да яви, какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч, Христос между вас, надеждата на славата. Него ние възгласяваме, като съветваме всеки човек, и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост, за да предоставим всеки човек съвършен в Христа. Затова се и трудя, като се подвизавам според Неговата сила, която действа в мене мощно...”¹⁹

и още:

“Но Господ беше с мене и това ме укрепи, за да се прогласи напълно посланието чрез мене, и да чуят всички езичници; и аз бях избавен от лъвови уста. Господ ще ме избави от всяко дело на лукавия и ще ме спаси и въведе в небесното Си царство; Комуто да бъде славата във вечни векове. Амин...”²⁰

Исус се усмихна на отговора ми. А после каза:

“Виждаш ли, че когато искаш, можеш да внимаваш и да бъдеш напълно убеден в Истината, която държиш? Кажу Ми тогава:

---

¹⁹ (Колосяни 1:24-29)

²⁰ (II Тимотей 4:17-18)

Разбираш ли, че там където не е пълно, се отваря място на дявола? Разбират ли Моите, че кривото не може да се изправи и онова, което не е пълно, не може да се брой? Защото какво ще се ползва оня, който взима даром, а не дава даром?

Такъв е прочел в Словото Ми, че може да получи даром и затова е протегнал ръцете си. Но когато самият той не дава даром, то на такъв благовестието му е суетно, защото не е пълно. Понеже Божията Воля чрез Яков ви заповядва:

“Бивайте и изпълнители на словото, а не само слушатели, да лъжете себе си...”²¹

А какво ще рече да изпълниш Словото Ми?”

Въпросът на Исус беше прекрасен, защото Силата Господна ме изпълни с отговора. Затова Му казах:

“Господи, да изпълня Словото ще рече да го живея напълно. Защото самата дума “изпълнявам” иде да покаже, че човек се стреми към пълното, а не към непълното...”

“Знай тогава и нека го знаят всичките Ми чеда, че ако някой е изпълнител, той никога няма да дойде при скала с пукнатина в нея. Защото пукнатината на скалата отговаря на непълното Ми учение. А там, където не е пълно, идва да го запълва дяволът. И ако някой не изпълни цялото Ми Слово, то такъв лъже себе си. Понеже допуска до сърцето си духът и бащата на лъжата, за да бъде обсебен и поясът на истината да падне от кръста му.

Какво тогава трябва да вършат Верните Ми? Какво да вършат посветените? Какво да сторят помазаните? Не е ли това, щото да изпълнят Господния призив към Съвършената Гълъбица:

“Стани, любезна Моя, прекрасна Моя, та дойди. О, гълъбице Моя, в пукнатините на скалата...”²²

Кой друг да изгони старовременната змия от скалата, ако не Моите пророци, които въртят Меча на Духа и познават Сърцето Ми? Не е ли именно днес време да проповядвате напълно благовестието и

---

²¹ (Яков 1:22)

²² (Песен на песните 2:14)

така да покажете пред очите на Отец Ми, че желаете в сърцата си цялата Канара, а не една част от нея?

Понеже или ще Ме имате целия или пък изобщо няма да Ме имате! Или ще проповядвате напълно благовестието за Небесното Царство - със себеотричане, смирение, кротост и незлобие - или ще Ме размените за лукавите хитрости на старовременната змия, която е дявол и Сатана!

Колкото до нещо повече с пукнатините на тази скала, то нека сега ти изявя това видение с погледа на Отец Ми. Защото преди теб един друг пророк беше посветен да познава пукнатините на канарите. Помниш ли кой беше този пророк?"

"Да, Исусе! Това беше пророк Еремия..."

"Спомни си тогава думите на Отец Ми към слугата Му. Какво му каза Той?"

"Господи, Отец каза на слугата Си да си купи един пояс, а след това да отиде при река Ефрат и да го скрие там - в някоя пукнатина на канарата..."

"А не тече ли днешният Ефрат твърде близо до пукнатините на канарата? Колко са посветени и знаят, че река Ефрат олицетворява учението на човека-Антихрист? Колко са разумните, които да си спомнят писаното, че ангел Господен изля чашата на Божия Гняв върху голямата река Ефрат, та водата ѝ пресъхна? Колко знаят, че ако във времената на Голямата Скръб дяволът гони Израил, то днес той гони Църквата Ми? И ако срещу Израил змеят изпусна из устата си вода, като река, за да завлече Божиите Избрани, то нима не виждате какво прави същата тази река днес?"

Кажи Ми, най-сетне, какво стана, когато Отец Ми повторно призова пророк Еремия, за да отиде при Ефрат и да вземе пояса, който бе заровил в пукнатините на канарата?"

"Господи, пророкът пише, като казва:

"Тогава отидох при Ефрат та изкопах, и взех пояса от мястото гдето бях го скрил; и, ето, поясът беше се развалил, не струваше за нищо..."²³

---

²³ (Еремия 13:7)

“А какво каза тогава Отец Ми на пророка Си?”

“Господи Исусе! Думите на Отец бяха:

“Така казва Господ: Също така ще разваля гордостта на Юда и голямата гордост на Ерусалим. Тия зли люде, които отказват да слушат думите Ми, които ходят според упоритостта на своето сърце, и следват други богове, за да им служат и да им се кланят, ще бъдат като тоя пояс, който не струва за нищо. Защото като пояс, който прилепва за кръста на човека, Аз прилепих при Себе Си целия Израилев дом и целия Юдов дом, казва Господ, за да Ми бъдат люде и име, - хвала и слава; но не послушаха...”²⁴

Миг след думите Ми Лицето на Исус стана страшно. И Той ми каза:

“Иди и надуй тая здрава тръба, която съм положил в сърцето ти. Иди и изяви на църквите греховете им, които видя във видението. Защото тия зли пастири, които отказват да слушат думите Ми и ходят след упоритостта на сърцата си, за да следват духа на света и всичките извратени богове на лукавия, непременно ще бъдат като поясите, които ти показах. Пояси, които не струват за нищо, понеже вече са осквернени от учението на дявола. И кажи на такива и на техните църкви-съпруги, че учението на дявола не е друго, но именно пукнатини на скалата. А истина, която не е пълна, е като пояс, който не става за нищо. Защото като пояс, който прилепва за кръста на човека, Аз прилепих към Кръста Си Моята Невяста. Но ако някой не Ме е познал напълно, а говори, като от Мене, то такъв запълва Моето със своето, тъй че той завинаги идва да живее в пукнатините на Канарата и в сред водите на Ефрат.

Аз призовавам Моите да Ми бъдат Съвършена Гълъбица!

Аз призовавам Моите да стоят на пост и молитва, докато получат достъп пред Престола на Отца Ми! За да вземат от Престола онези скални късове, с които да запълнят пукнатините на Канарата! Защото доволно дълго дяволът се е криел в сърцата на слушателите, които не искат да бъдат изпълнители!

---

²⁴ (Еремия 13:9-11)

Днес е времето да се покорите на Моето Пророческо Слово за Съвършената Ми Гълъбица и да станете мъже и жени по Сърцето на Отца Ми! Който отхвърли светите Ми думи и се поругае с Духа на мъдростта и откровението, то такъв и занапред ще остане извратен и покварен, за да допълни мярката на баща си в тъмнината. Който се покае и потърси Канарата с цялото си сърце, той непременно ще познае какви думи е говорил Господ и с каква Милост го спасява! Защото до самия край Исус Христовите ще търсят Исус Христос, а проповедниците и слушателите на непълното благовестие ще бъдат в пукнатините на Канарата, за да се явят в съдбите им думите на Божия Гняв:

“И човеците ще влязат в пещерите на скалите и в дупките на земята, поради страха от Господа и поради славата на величието Му, когато стане да разтърси земята. В оня ден човек ще хвърли на къртовете и на прилепите сребърните идоли и златните идоли, които си е направил, за да им се кланя. За да влезе в канаристите подземия и в пукнатините на скалите, поради страха от Господа и поради славата на величието Му, когато стане да разтърси земята. Оставете се от човека, в чиито ноздри е лъх; защото за какво може да се разчита на него?” ²⁵

Братко мой! Нека в края на това пророческо видение и аз те насърча в сърцето ти:

Остави се от човека, в чиито ноздри е лъхът на плътта, а не помазанието на Всевишния! Защото такъв човек може да те заведе само под властта на онази тлъста змия, която живее в пукнатините на скалите! Вместо това отвори сърцето си за освежаването и Божията Сила! Защото Исус копнее за онази Гълъбица, чиито крила са Истината и Любовта! Само с тези крила пукнатините ще се запълнят и ще се роди онова прекрасно поколение на Сион, което проповядва напълно Евангелието на Исус Христос от Назарет!

Амин и Амин!

---

²⁵ (Исайя 2:19-22)

4. СКРИШНИТЕ МЕСТА НА СТЪМНИНИТЕ

Братко мой! Верни ми приятелю!

След малко ти ще затвориш тази книга. И аз зная, че словото от нея няма да има съдбата на хилядите и милиони други думи, които си слушал през живота си. Защото в човешките думи има една нещастна обреченост. Те излизат от празни сърца, за да влязат напразно в празни сърца. А думите на Исус, думите на Този най-прекрасен и превъзвишен наш Спасител, идват от Сион, за да те заведат в Сион. Сам Бог казва:

“Така ще бъде словото Ми, което излиза из устата Ми; не ще се върне при Мене празно, но ще извърши волята Ми, и ще благоуспее в онова, за което го изпращам. Защото ще излезете с радост, и ще бъдете изведени с мир; планините и хълмовете ще запеят пред вас радостно, и всичките полски дървета ще изпляскаат с ръце...”²⁶

Когато Божиите планини и хълмове запеят радостно пред сърцето ти, то тогава нозете ти наистина са се отправили нагоре - към Святостта на Исус. Защото днес са пълни долините и низините, а не хълмовете и височините. И докато долината на Еномовия син гълта отстъпниците с огъня на Молох, хълмът на Мория и Хълмът Сион все още чакат да бъдат покорени.

Вслушай се тогава със сърцето си в призива на Възлюбения. Вслушай се със сърцето си в думите на онези благодатни устни, които казват:

“...в скришните места на стръмнините нека видя лицето ти, нека чуя гласа ти; защото гласът ти е сладък, и лицето ти прекрасно...”²⁷

Знаеш ли какво значи сладък глас и прекрасно лице? Знаеш ли какво значи Възлюбеният да види такава Съвършената Си Гълъбница?

Нека ти кажа, че има един сладък глас и едно прекрасно лице - и това са Гласът и Лицето на Моя Господ. И ако Той е видял Гълъбницата Си така, то непременно всички, които са били в тази Гълъбница, са намерили съдбите си в стиховете на Апостола:

“Но знаем, че всичко съдейства за добро на тия, които любят Бога, които са призовани според Неговото намерение. Защото,

---

²⁶ (Исайя 55:11-12)

²⁷ (Песен на песните 2:14)

които предузна, тях и предопредели да бъдат съобразни с образа на Сина Му, за да бъде Той първороден между много братя а които предопредели, тях и призова; а които призова, тях и оправда, а които оправда, тях и прослави. И тъй, какво да кажем за това? Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас? Оня, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как не ще ни подари заедно с Него и всичко? Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава? Кой е оня, който ще ги осъжда? Христос Исус ли, Който умря, а при това и биде възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога, и Който ходатайства за нас? Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? скръб ли, или утеснение, гонение или глад, голота, беда, или нож? (защото, както е писано. "Убивани сме заради Тебе цял ден; Считани сме като овци за клане"). Не; във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил..."²⁸

А сега виж, приятелю мой, че когато си от Неговата Гълъбица, ти си повече от победител. И тук, в това отношение, ще ти разкрия последната от тайните, които ми изяви Исус. Защото ето какво ми каза Той:

"Аз съм видял Съвършената Си Гълъбица като Себе Си. И всички в нея са повече от победители, понеже са превъзмогнали над дявола и триумфират над него.

Кажми Ми тогава! Какво е характерно за победителите?"

"Господи, за тях е характерно, че биват прославяни и стават много известни..."

"Виж тогава къде Моята Гълъбица се прославя и става известна. Защото именно това ти спестих в началното видение..."

След думите на Господ духът ми буквално бе изстрелян от Силата на Святия Дух, тъй че аз и Исус гледахме полета на Съвършената Гълъбица. Тя се издигаше нагоре и нагоре, докато стигна светлините на Сион. Тогава стотици хиляди и милиони ангели започнаха да пеят, а множества от духове на усъвършенствани праведници започнаха да ръкопляскаат на Гълъбицата.

---

²⁸ (Римляни 8: 28-37)

А Исус, по-възрадван и развълнуван от всякога, се приближи към нея и устните Му изговориха думите:

“Много дъщери са се държали достойно, но ти надмина всичките. Прелестта е измамлива и красотата е лъх; но жена, която се бои от Господа, тя ще бъде похвалена. Дайте ѝ от плода на ръцете ѝ. И делата ѝ нека я хвалят в портите...”²⁹

А след тези Си думи Господ отново се приближи към мене, като каза:

“Ето тук, всред самия Сион се прославят Моите и стават известни за жителите на Небето. Виж тогава как стоят нещата на земята и в света. Понеже и там се подвизават прославяни, чиято прелест е измамлива и красотата им лъх...”

След думите Си Господ отново хвана духа ми и двамата с Него бяхме над земните царици и наложници. Всички те бяха натруфени съблазнителни проститутки, а хиляди и милиони земни човеци край тях не преставаха да им викат “Слава” и “Победа”. Земни репортери и журналисти се блъскаха около цариците и търсеха всяка възможна минута, за да ги интервюират. А цариците, по-горди и самовлюбени от всякога, вдигаха ръце към небето и с мазни гласове измърморваха:

“Алелуя! Алелуя! Алелуя!”

Бях погнусен от гледката и затова извърнах главата си. А Господ ми каза:

“Сега става ли ти по-ясно защо искам Моята Съвършена Гълъбица далече по-горе, в скришните места на стръмнините?”

“Да, Исусе! Сега разбирам, че Истинските Ти победители никога няма да получат славата и одобрението на света. Те никога няма да извършат нищо за да ги захвалят човеците, понеже не искат да получат привременната, а вечната награда. Понеже онези долу тичат за тленния си венец, а Твоята Гълъбица се подвизава за нетленен!”

Исус ме прегърна, а в погледа Му имаше такива вълни от Любов и Светлина, каквито човек не е способен да понесе и преживее. И Той тихо и развълнувано ми каза:

---

²⁹ (Притчи 31:29)

“Аз ти дадох за Моите най-дълбокото от Сърцето Си. Затова иди и им кажи, че ще разпалят толкова повече Любовта Ми, колкото по-скришом вършат делата си. Така непременно ще разберат, че пътят е стръмен и сочи Небето. Защото днес е времето, когато отстъпилата църква ще става все по-явна за света, а Моите - все по-скрити.

Днес е времето, когато отстъпилите ще търсят всичко лъскаво, което е предмет на човешкото одобрение, за да запълнят сърцата си с измамно благочестие и високоумие. А Моите, като гледат на Мене, ще се оттеглят в тайно, по високите хълмове на Святостта, за да изкупят с молитвите на плача и риданието си мнозина чеда за Сион. И всред скришните места на стръмнините Младоженецът непременно ще разкрие цялата Си Любов и цялото Си Сърце пред Невястата!

Ето, ида скоро! И към всеки от вас отправям съдбоносните Си думи:

“Щете ли да лежите всред кошарите, когато крилата на гълъбицата са покрити със сребро, и перата ѝ с жълто злато?”³⁰

Онези, които са внимавали на думите Ми, вече знаят как да Ми отговорят! Аз го изговорих чрез слугата Си!

Аз положих думите Си в сърцето му!”

---

³⁰ (Псалом 68:13)